

Tento zážitok sa týka toho, čo ste ma učili a čo ste mi vždy hovorili na začiatku, a to bol hlavný dôvod, že som dostal odvalu prísť a pripojiť sa k vám. Bolo to tak, že keď dostanem zasvätenie, bude postaraných o päť generácií z mojej rodiny. V tom čase takmer každý v mojej rodine, tí, ktorí mi boli blízki, všetci boli v zmätku. Tak som sa hneď stal 100 % vegetariánom a dodržiaval som päť príkazaní. Urobili ste to pre nich? Áno. (Áno, dobre.) Dobre, čo ešte, dieťa? Moja mama zomrela minulý rok vo veku 92 rokov. To mi je ľúto. Začala sa cítiť zle v roku 2000. Bol som vtedy v zahraničí, ona sa začala cítiť zle, takže ju odviezli do nemocnice. Nebol som tam. Zavolali mi a povedali: „No, mohla by zomrieť, takže by ste sa mali vrátiť späť.“ Preto som sa vrátil späť. A ako som prichádzal, bol som veľmi pokojný. Áno. Išiel som tam a pozrel som sa na ňu: „Čo tu robíš?“ Povedal som svojej matke. „Vzali ma sem.“ Odpovedal som: „Dobre, vylieč sa, pretože musíme ísť domov.“ Lekári povedali,

že nie je žiadna nádej. A chceli ju napojiť na... Na prístroje, ach Bože! Povedal som lekárom: „Poďte sem prosím.“ Povedal som: „Vy ste lekár a poznáte mnoho liekov, no moja matka je veľmi silná, ona to zvládne a ak nie, to znamená, že tu nechce byť...“ Áno. „Takže môžete ju nechať tak, môžete jej len zabezpečiť pohodlie?“ On odpovedal: „Dobre, na vašu zodpovednosť.“ Povedal som: „Áno, preto sa s vami rozprávam.“ Odpovedal: „Dobre“. Takže jej odobrali všetky lieky, všetko. Behom 2 dní sa jej vrátila všetka farba do tváre, v tom čase som tam bol a ona sa ma začala pýtať: „Kedy pôjdeme domov?“ Odpovedal som: „No, keď to pôjde takto, pôjdeme domov za 2 dni.“ O 2 dni sme boli doma, ona nezomrela. Tak to bolo. Na chvíľu som tam zostal a v roku 2004 bolo všetko v poriadku, takže som znovu išiel na dovolenku. Zavolali mi o dva týždne: „Je v nemocnici.“ Spýtal som sa: „Ste si istí, že sa musím vrátiť?“ Oni hovoria: „Áno, tentoraz určite.“ A tak som sa vrátil. Znovu to isté, v nemocnici som povedal: „Čo tu robíš? Povedala si mi, že tu chceš zostať.“ Ak ideš do nemocnice,

chystáš sa odísť v nasledujúcich dňoch.“ Odpovedala: „Vzali ma sem.“ Spýtal som sa: „Dobre, chceš ísť domov alebo niekam inam?“ Pretože som sa s ňou vždy rozprával o ceste na druhú stranu. Áno, do Neba, áno. „Rada by som šla domov.“ Povedal som: „Dobre, takže vieš, čo treba robiť. Išiel som teda za lekárom a povedal: „Čo sa deje?“ On mi odpovedal: „Žiaden jej orgán nefunguje správne.“ Hovorím: „Môžete jej dať niečo na upokojenie, aby sme ju mohli vziať domov? Ak zomrie, zomrie doma, pretože chce byť doma.“ On povedal: „Zaiste, môžeme to urobiť.“ Takže to urobili a ona sa vrátila domov. O týždeň neskôr sa už prechádzala po okolí a varila pre seba. Potom prišiel ďalší výlet a ja som odišiel do Thajska. Bol som tam 5 mesiacov. Vtedy sa to stalo, práve keď som chcel ísť na Taiwan (Formosa), keď ste tam mali seminár. Takže som išiel aj tam. A kým som bol preč, zavolali mi znovu a hovoria: „Tentoraz určite zomrie.“ „Dobre,“ odpovedal som, „prídem“. Takže som zmenil všetky svoje plány a vrátil sa. Oni jej robili vyšetrenia röntgenom, no len čo ma uvidela, začala sa smiať

a všetci naokolo hovorili:
„Tri dni tu umierala,
a vy si teraz pridete
a ona sa začne usmievať.“
Odpovedal som: „Áno,
ona vie, prečo som tu.“
A tak som sa spýtal
rovnakú otázku:
„Chceš tu zostať
alebo chceš odísť?“
Toto je tretí krát,
rozhodni sa, čo chceš robiť.“
A ona sa len začala
ešte viac usmievať.
Takže jej urobili nejaký
röntgen a potom ju
vzali na poschodie,
tam som s ňou zostal.
A keď som tam bol,
doktor opäť povedal
rovnakú vec ako
pred troma rokmi.
Hovorí: „Jej orgány
pracujú len na 5 %.“
Hovorí:
„Môžeme jej dať toto,
môžeme jej dať tamto.“
A ja som povedal: „Môžete
jej prosím nedať nič
a ja sa jej spýtam,
či chce niečo užívať,
potom jej to dáte,
ale ak povie nie, tak nie.“
Odpovedal: „Dobre.“
Tak som išiel za matkou,
bolo jej už oveľa lepšie
než za uplynulé dni.
A povedal som:
„Počúvaj, chcú ti dať
nejaké lieky,
aby si zostala nažive.
Žiadam ťa.
Čokoľvek chceš urobiť,
urob to
a ak chceš zostať na žive,
oni ti to dajú.
Ak sa chceš vrátiť domov
a odísť preč, potom pôjdeme.
„Chcem ísť domov.“
Znovu.

Tak som sa vrátil
za lekárom a povedal:
„Povedala že je v poriadku
tak, ako je
a nechce podstúpiť
žiadnu liečbu ani nič iné.
Takže: „Je to na vašu
zodpovednosť?“
„Áno, beriem všetku
zodpovednosť.“
Takže o dva dni neskôr
sme ju vzali domov
a v tom čase bola
v sanatóriu.
Bola taká šťastná,
že vidí iných ľudí.
A tak v tom čase
som si všimol, že tam boli
isté veci, ktoré ku mne
prichádzali, o ktorých
som vedel, že je to koniec,
tak som sa s ňou začal
rozprávať trochu viac
než predtým. Spýtal som sa:
„Pamätáš sa,
keď som ti rozprával,
že pôjdeš niekde,
kde je oveľa lepšie?“
A ona mi povedala:
„Viem, viem.“
Hovorí: „Bola som na takom
mieste, bolo to také nádherné,
nechcela som sa vrátiť späť.“
Spýtal som sa:
„Prečo si sa teda vrátila?“
Chcela ma vidieť.
Povedala, že to bolo také
svetlé a šťastné. (Áno.)
Povedal som:
„Tak si mala zostať tam.“
Ona odpovedala:
„Nemohla som ísť bez teba.“
Samozrejme, srdce matky.
Je mi tak ľúto.
Povedal som jej:
„Ty vieš,
že som tam s tebou,
kamkoľvek si.
Vieš, že moja Majsterka
je tam so mnou

a keď je tam moja Majsterka,
ty si tam a aj ja som tam.“
Takže v tom čase
mi prišla pomoc
od Vás, od Ježiša
a Sawan Singha.
Všetci traja ste povedali,
že už nebude mať veľa času
a tak som čakal.
A v tom čase
som si takmer všimol
ten rozdiel, že predtým
ešte bojovala
a náhle prestala bojovať.
Prijala to, áno.
V tom čase
som sa s ňou rozprával
a hovoril jej, aby si pamätala,
o čom sme sa rozprávali.
Pretože som jej stále
rozprával, aké dobré to je
na druhej strane.
Ona už nemohla
viac rozprávať.
Takže keď som už vedel,
že odišla, o tri hodiny neskôr,
zavolala mi sestra
a povedal som jej, že odišla.
Neplakal som, neplakal som.
Už ste to vedeli.
Vedel som,
že je šťastná ale predtým
nedokázala odísť.
Rozumiem.
Keď bola šťastná...
Potom dokázala odísť,
áno, tak to je.
Rád by som vám
veľmi pekne poďakoval.
To je v poriadku,
to všetko je vaša práca.
Je mi ľúto, ak som vám
spôsobil veľa problémov.
Nie, to je v poriadku.
To je vaša zásluha.
Keď praktikujete dobre,
povedala som vám,
päť vašich generácií bude
z toho mať tiež prospech.
Všetci, všetci v mojej rodine

majú z toho prospech,
dokonca aj tí, ktorí ma
nechceli počúvať
ohľadne vegetariánstva,
aj tí dostávajú pomoc.
Aj tí dostávajú pomoc.
Vidím to.
Vďaka vášmu prepojeniu.
Chcem byť pri vás
veľmi pevne,
nech sa deje, čo sa deje.
To je dobre, to je dobre.
Pekné počuť.
Samozrejme,
že vám chýbajú rodičia.
Rozumiem.
Aj mne chýbajú moji rodičia.
Uvidíte ich, nebojte sa.
Keď sme pripravení,
uvidíme ich.
Tento život nie je trvalý.
Všetci musíme odísť.
Ďakujem, Majsterka,
že ste mi dali túto príležitosť
spýtať sa otázku.
Prv než sa spýtam,
mám zážitok z meditácie,
môžem o ňom porozprávať
predtým, než sa spýtam?
Áno.
Čo sa týka mojich zážitkov
v meditácii, všetko ide hladko
ale jedného dňa
som videl toto, ohľadne
globálneho otepľovania.
Moja rodina a ja
sme niekam išli
a potom záplava...
Videli ste to vo vízií?
V meditácii.
Áno, moja rodina a ja
sme niekam išli a zrazu
vidíme obrovský príval.
Záplavu.
Vyššiu, vyššiu, áno.
Pokúšali sme sa utiecť.
Recitoval som päť mien.
Potom nás zachránili
nejaké sestry a bratia
a išli sme vyššie do hôr.

Potom som sa prebral.
Myslím, možno preto,
že na svete sa teraz hovorí
o globálnom otepľovaní,
možno sa mi to snívало preto.
V ten deň,
keď som to videl v televízii.
Takže potom
som meditoval znovu
a uvidel rovnakú vec,
rovnakú situáciu
a tento raz som videl vás,
videl som Majsterku vyššie,
oveľa, oveľa vyššie.
A brali ste
každého žiaka, aby išiel,
no neviem kam,
ale videl som jedno slnko
a dva mesiace.
Takže keď sme unikli,
plakali sme, pretože sme
videli mnoho ľudí zomrieť
v záplave a požari.
Áno.
Áno. Takže som
niekoľko dní veľmi smutný.
Vieme, že Majsterka a všetci
bratia a sestry v našej
skupine a v iných skupinách
sa pokúšajú hovoriť
o globálnom otepľovaní.
Ale vedci hovoria,
že ich vláda nepočúva.
Takže o pár rokov
by sa to mohlo stať.
Takže otázka je,
ak žiadne vlády na svete
nebudú počúvať vedcov
alebo ani Majsterku,
čo by sa prihodilo
bytostiam v budúcnosti?
Čo sa stane?
Uvidíte, čo sa stane.
V tejto chvíli nechcem
hovoriť ani áno ani nie.
Dúfam, že to bude dobre.
Dúfam, že sa zmenia.
A koncentrujem svoju
pozornosť na to.
Je lepšie koncentrovať sa

na to pozitívne.
Ak nie, potom sa udeje to,
čo ste videli.
Nielen záplava
ale aj oheň zo sopiek
skrytých v zemi
vypukne tiež
a bude ťažké
skrýť sa pred oboma.
A tak isto erózia,
mnoho vecí.
A nielen to,
choroby, nedostatok vody
a ľudia by mohli zomierať
pomaly a mučivo.
Ja len dúfam,
že ten deň nenastane
alebo aspoň že väčšina ľudí
zmení svoj spôsob života.
Pretože len keď budú kráčať
cestou Neba,
nájdu bezpečie a ochranu.
Nie je nič iné,
čo im môže pomôcť
v tomto čase naliehavosti.
Preto im stále hovorím,
že musia byť súcitní,
musia byť vegetariáni,
odvrátiť sa od krvi,
odvrátiť sa od zabíjania,
odvrátiť sa od
vražedných činov
alebo ich podporovania.
Pretože keď ľudia jedia mäso,
je to žalostné,
oni len nevedia, čo jedia.
Oni to vedia,
len o tom skutočne
príliš nerozmýšľajú.
Je to už pripravené,
nasekané na kúsky
a predložené im na stôl.
Takže väčšinou
si neuvedomujú,
že tak veľa utrpenia
sa skrýva za týmto kúskom
mäsa a preto to ďalej jedia.
Ale aj keby sami
nezabíjali zvieratá,
kolektívna karma

dopadne aj na nich.
Ale kvôli výhovorkе,
že to nevedia,
skutočne neboli poučení
o škodlivej stránke mäsa,
nielen fyzickej,
ale aj duchovnej,
mentálnej, emocionálnej,
všetko pre dušu,
neboli skutočne poučení
o tejto téme.
Takže kvôli tomuto
ospravedlneniu je Nebo stále
zhovievavé a čaká na nich,
kým sa obrátia.
A ja dúfam, že sa obrátia.
Preto robíme, čo môžeme,
aby sme ich informovali,
povedali im pravdu o mäse.
A tak dúfame, že to čoskoro
dokážu pochopiť.
Ináč to bude také, ako ste
videli alebo ešte horšie.
Ak máte víziu
dvakrát alebo trikrát,
je to pravdivá vízia.
Predpovedá to,
čo by sa malo stať.
Ale my sa snažíme urobiť,
čo je v našich silách, aby sme
vymazali taký dôsledok.
Stále sa to môže zmeniť.
Alebo možno to nemôžeme
zmeniť všetko
a možno sa vaša vízia
splní len v niektorých
častiach sveta
a nie na celom svete.
V to dúfam.
Teraz je už príliš neskoro
zachrániť celú planétu.
Teraz je príliš neskoro
zachrániť každého na planéte.
Môžeme zachrániť niekoho,
iba ak sa obrátia.
Ak urobia jeden krok,
Nebo im príde naproti
99 krokov.
Je to čas odpustenia, ale
nie je to predĺžené navždy.

Môže to byť odsunuté
na chvíľu,
na intervenciu dobrých ľudí,
duchovných ľudí,
láskyplných ľudí ako ste vy,
vaši bratia a sestry tu,
ktorí sa modlia za
odpustenie pre ostatných.
Áno, mohlo by to byť
predĺžené na nejaký čas,
odsunuté na nejaký čas,
aby mali šancu obrátiť sa.
Ale nemôže to byť
predĺžené navždy.
Je to veľmi smutné
pre ľudí, ktorí o tomto
nie sú poučení
a hovorili im opak.
Preto cítim ľútosť
kvôli iným ľuďom.
Oni nevedia, čo robia.
Ďakujem Majsterka.
Nemáte za čo.
Do videnia.
Do videnia Majsterka.